

[Gottschalck-Hansen.]

førte i sin ordførertale, hvor hun sagde, at når resultatet af folkeafstemningen den 25. juni 1963 blev det, det gjorde, så skyldtes det — og jeg skrev det ordret ned — en forgrovet propaganda fra konservativ side. Jeg vil gerne sige, at det undrer mig, og jeg er i og for sig skuffet ud fra mit kendskab til fru Grethe Philip som et meget fint og nobelt menneske, at fru'en vil bruge en vending som denne.

Vi førte en propaganda. Hr. Poul Dam sagde, at der var dårlig propaganda, og der var fin propaganda. Jeg ved ikke, om vi hører til den ene eller den anden kategori, men jeg synes, den nævnte vending rummer en insinuation, og jeg synes ærligt og redeligt, der er en lille bitte smule fornærmende i den. Enhver kæmper for sine synspunkter; det gør fru Grethe Philip og hendes parti også. Når man vil komme her og hævde, at vor valgkamp var udtryk for en forgrovet propaganda, synes jeg, det savner bevisførelse.

Og dertil vil jeg føje, at det er udtryk for en nedvurdering af det vælgerkorps, der har truffet sin beslutning. Tror man så ringe om det danske vælgerkorps, at bare en vældig propaganda fuldstændigt kan ændre folks votering angående et så vigtigt område som det, det her drejede sig om? Jeg synes, det er at undervurdere det danske vælgerfolk. Jeg mener, at jordlovsafstemningen — den folkeafstemning, der fandt sted — var „vox populi, vox dei“; det var folket, der talte, folkets røst, og den kan vi ikke bare feje til side og sige, at det var et propagandanummer, eller at det var, fordi vi ofrede så og så meget til det. Jeg er ærligt og redeligt dybt skuffet, og det er, fordi fru Grethe Philip sagde det her fra talerstolen, at jeg har følt mig foranlediget til at sige disse ord.

Jeg skal i øvrigt ikke fortabe mig i enkeltheder, men blot sige, at vi er ikke tilhængere af en forkøbsret, men af en tilbudspligt. Det konservative folkeparti og venstre har jo i fællesskab stillet forslag om, at der blev givet kommunerne tilbudspligt ved salg af ejendomme over 10.000 m².

Endelig vil jeg minde om, at tilskud fra staten til byggemodning af jord og til zoneændring har hr. Axel Kristensen og jeg jo igennem 3 eller 4 samlinger talt om, og vi

er lykkeligvis kommet til det resultat, at sagen i og for sig lovmæssigt set er i orden. Vi mangler pengene — det er vel det, det drejer sig om. Men altså: jeg er ikke uenig med forslagsstillerne på det område. Det er muligt, jeg gjorde mig skyldig i en fortalelse, første gang jeg havde ordet, men jeg er helt enig med hr. Jacob Sørensen i vurderingen af sagen, og jeg er også enig med ham i, at selvfølgelig vil vi da møde frem i et udvalg. Vi er enige i, at der er problemer; men jeg tror, at hr. Jacob Sørensen og jeg er væsentligt mere enige om, hvorledes de skal løses, end andre ordførere i denne sag.

Grethe Philip: Ja, jeg må jo begynde med at sige tak for et par venlige ord om min person som helhed; men hvad angår selve spørgsmålet, min bemærkning om den propaganda, som jeg opfattede som en i mange henseender forgrovet og vildledende propaganda før folkeafstemningen, var min tanke den, at så vidt jeg kunne se, lagde det konservative parti dengang meget stærkt op til at tale til folks primitive ejerfølelse — den følelse, som siger: dette er mit og må under ingen omstændigheder røres. Der er jo dog af og til tilfælde, hvor man bør vige noget, når det gælder denne hellige ejendomsret og navnlig rådigheden over det, man ejer, af hensyn til det vi sådan med et almindeligt udtryk kalder „almenvellet“ — og det synes jeg man fik meget lidt indtryk af i den propaganda, som dengang blev ført frem.

Når jeg sagde det så stærkt som „vildledende propaganda“ — det er naturligvis et kraftigt udtryk, det er jeg jo godt klar over — så gjorde jeg det specielt med tanke på den efterhånden meget berømte plakat med hånden ned over huset, som måtte give folk en fornemmelse af, at forslagene vedrørte noget andet og navnlig fik andre konsekvenser end dem, de rent faktisk ville medføre. Jeg er ikke i tvivl om, at det har haft den virkning — det er jo kommet frem i mange samtaler med enkelte mennesker — og jeg synes, det var et meget beklageligt indslag i hele den propaganda, der fra forskellig side blev anvendt over for vælgerne. Det, der støder mig, er ikke, at man er imod en sag — det hører jo med til hele demokratiet, at vi skal kunne diskutere sagerne —